

Ukradena nevesta

Reimmichlova povest podomačena

23

Odslej dekleta ni več nadlegoval in se je po cele tedne potikal po tujem, Leja pa se ga je tudi skrbno izogibala. Tako sta minuli jesen in zima. Spomladi se je Tonč oglasil pri Znidarju, z Lejo pa ni mogel govoriti, ker se ma je zatajila. Potem ga vse poletje ni bilo doma, tako da so ljudje že menili, da se mu je kaj zgodilo. Prav v tem času je Leja hitela z možitvijo s Hanzejem, ker je upala, da Tonča ne bo več...

Tako odkritosrčno in po pravici je Leja vse povedala pred sodniki, da so ji gospodje radi verjeli. Ko so jo vprašali, ali je njen mož kaj vedel o vsem tem, kar se je v Homski skali zgodilo, je trenutek oklevala, potem pa je odločno priznala, da mu je o nesreči pravila šele dva dni pred poroko in jo je on sam potem silil, naj takoj po poroki zbeži, če hoče maščevalnemu Tonču uiti.

Ko je Leja videla, da gospodje čutijo z njeno nesrečo in da ji hočejo dobro, jih je s solzami prosila, naj opravijo, prej ko morejo; kajti ljubše ji je, da se v miru pokori v ječi, kakor zdaj, ko visi v tem strahu in tej negotovosti. Ker je vse tako podrobno povedala in priznala, tudi ni bilo nobene ovire, da bi ji ne ugodili.

Štirinajst dni je sedela Leja v preiskovalnem zaporu; v tem času je nihče iz Grabenj ni obiskal. Za vse druge ji je bilo to prav, ali da tudi Hanzaja ni blizu, to jo je bolelo.

Strahoma je čakala na razpravo, ki se je imela dva tedna potem vršiti pred porotniki. Ko je slednjič napočil ta dan, je stopila bleda ko smrt v sodno dvorano in se je po vsem životu tresla. Še bolj se je prestrašila, ko je zagledala polno znanih obrazov iz domačega kraja, in kri ji je udarila v lice, tako jo je bilo sram. Razen Urbančevega Tonča je sodnija povabila za pričë še Znidarja, Lejinega očeta, njeno svakinjo Tino, Milonikovo planšarico, grabenjskega župana, Lojza in Petra, Milonika in še tri može iz Grabenj. Čudno pa se je zdelo Leji, da Hanzaja, njeneža moža ni bilo. Da je odpotoval in da ga niso mogli najti, to je izvedela šele pozneje. Medtem ko je ona ves čas povešala oči, so jo pogledi Grabenjanov radovedno merili od nog do glave. Shujšala je nekoliko, so videli, toda lasje so ji bili še bolj zlati, obraz še nežnejši. Ko je takole tu stala vsa v črno oblečena, z otožno bolestjo na licih, tako bleda in s svojim vencem zlatih kit, se je vsem zasmilila.

Ko je državni tožilec prebral njeno izpoved in obširno opisal ves dogodek, je predsednik vprašal obtoženko, če ostane pri tem, kar je na zaslišanju povedala. Leja je odgovorila tiho, pa vendar jasno:

»Da.«

»Če hoče morda kaj preklicati, kar je v obtožnici?«

»Ne.«

»Ali ima kaj dodati?«

»Ne.«

Izmed prič ni vedel nihče — razen Tonča — nič povedati, kar bi bilo pomena vredno. Znidar je dejal,

da je bila Leja vedno ubogljiva in dobrega srca, ki je vsem rada ustregla; ne bi ji vedel kaj obrati, razen to, da je bila nagle jeze; to ji je pač v krvi.

Tonč — ta pa se je čudno obnašal. Široko se je razkoračil, srdito je gledal, zdaj in zdaj je ošvignil Lejo, potem je spet zastrmel kam v kot in odgovarjal kratko ali pa nič.

»Ne bodite, no, tako redkobesedni!« ga je opomnil sodnik. »Povejte nam vse, kar o stvari veste!«

»Jaz ne vem ničesar, prav ničesar,« je Tonč zagodrnjal.

»Pa bili ste vendar čisto blizu, ko se je zgodilo.«

»Nič nisem bil čisto blizu.«

»Čuli ste vendar, kaj se je med ženskama godilo v planini.«

»Jaz nisem ničesar ne čul in ne videl.«

»Dal vas bom na prisego, potem boste morali z besedo na dan.«

»Če pa ne zinem nobene?« mu je zasolil Tonč mrko in trmasto.

»Vas bomo že znali tako prijeti, da boste odprli usta.«

»Bi rad vedel, kako to mislite.«

»Zaprli vas bomo in plačali boste, da boste črni.«

»Na tak bavlav se vam požvižgam. Sem še kaj drugega izkusil in...« Pihnil si je čez dlan, češ pišite me v uho.

Sodnik je pomolčal, potem je nadaljeval:

»Tega ne morete tajiti, da ste obtoženko srečali pod Homsko skalo in da ste ji svetovali, naj nikomur ne pravi, kaj se je zgodilo.«

»Jaz ne trdim in tudi tajim ne ničesar. Sicer pa, kolikor vem, nihče ni dolžen, da bi samega sebe šel tožiti.«

»Toda vi ste bili dolžni! Vi bi bili morali sodišču naznaniti, kaj ste videli.«

»Kako neki? Vsak lahko po svoji volji govori ali molči, če s tem le krivice komu ne prizadeva.«

»Vi pa ste jo prizadeli s svojim molkom,« mu je segel Lejin advokat v besedo; »obtoženko hočete še bolj potlačiti in pahniti v nesrečo.«

»Ne, tega nočem, prav nasprotno!« je dejal Tonč s povzdignjenim glasom.

»S tem, ko tajite in nočete govoriti, spravljate to ženo na sum, da ni povedala vse resnice, ko se je prišla sama obtoževati.«

»Ali ji je bilo treba, da se gre sama tožiti? To je bila največja treparija, ki jo je mogla napraviti.«

»To je bilo najpametnejše, kar je mogla storiti. Če se ne bi bila sama, bi jo bili vi prehiteli.«

»Da bi jo bil jaz, tega si ne bi bila ućakala.«

»Saj ste ji vendar večkrat grozili s tem.«

»Človek večkrat kaj zine, kar mu ni resnica.«

»Pa vendar ne boste tajili da ste je zalezovali in šli celo v Italijo zanjo, da bi bili napravili resnico s svojimi grožnjami.«

»Na Laško sem šel zanjo, pa le zaradi tega, da bi ji povedal, naj se lepo mirno vrne, ker se nima kaj bati.«

(Dalje sledi)

Nov redilni prašek
za prašiče

Vsak kmetovalec si z Redinom hitro in z malimi stroški zredi svoje prašiče. Za 1 prašiča zadostuje samo 1 zavitek za 6 din. Poštnina povzete za 1, 2, 3 ali 4 zavitke 6 din, od 5 zavitkov naprej 12 din.

Prašek za pitanje goveje živine. Pospešuje močno rast in hitro zdebeljenje govedi in telet. Veliki zavitek stane 10 din. Poštnina povzete za 1 zavitek 6 din, za več zavitkov 12 din.

Prašek za pomnožitve in izboljšanje mleka pri kravah ter izvrstno hranilno in redilno sredstvo. 1 zavitek stane 10 din. Poštnina povzete za 1 ali 2 zavitka 6 din, od 3 zavitkov naprej 12 din.

Konjin povečava pri konjih apetit, jih vzdrži sveže in bistre ter preprečuje najpogostejše konjske bolezni, posebno katar. 1 zavitek stane 10 din. Poštnina povzete za 1 ali 2 zavitka 6 din, od 3 zavitkov naprej 12 din.

Moštna esenca Mostin za izdelovanje prvovrstne zdrave domače pijače. 1 steklenica za 150 litrov stane 20 din. Poštnina povzete za 1 ali 2 steklenici 12 din.

Za boljše izrabljanje poštnine priporočamo, da naroči eden za več sosedov skupaj. 106

Pravi Redin, Govedin, Mlekin, Konjin ter Mostin se dobi samo v zavitkih z gornjimi slikami in ga prodaja samo

Drogerija KANC,
Maribor,
Slovenska ulica

Če hočeš biti dobro in poceni oblečen
Kupuj edino-le v modni in konfekcijski
trgovini **Jurij KOKOL**
nasproti nove avtobusne postaje
Maribor, Slavni trg 24